

Tárgy: Hiánypótlás IV/1049-3/2016. ügyben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Póka Anita és Póka László hiánypótlási felhívásuknak az alábbiakban teszünk eleget.

Mielőtt a hiánypótlásra rátérünk, kérjük az Alkotmánybíróság állásfoglalását az alábbi kérdésekben:

Jelen ügyben, és az ehhez hasonló ügyekben, ahol egy bírói döntés több személyt marasztalt el, az Alkotmánybíróság panasszal kapcsolatos döntése egységesen érvényes-e minden elmarasztaltra?

Olyan személyek esetében is megsemmisíti-e a döntést a panasz kedvező elbírálása, akik nem adtak be Alkotmányjogi panaszt, vagy akikét elutasította az Alkotmánybíróság?

A fenti kérdéseket jelen eljárástól függetlenül szíveskedjenek megválaszolni.

Hiánypótlás

Kérjük figyelembe venni a 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzésben szintén elmarasztalt [REDACTED] által a IV/105-1/2016. ügyszámon benyújtott hiánypótlását is, melyet az Alkotmánybíróság befogadott. Jelen beadvány nagyobb részt azon beadványra alapul, néhány személyes kiegészítéssel.

Házelnöki rendelkezés

Panaszunk Abtv. 26. § -ára alapított részéhez kiegészítésként az alábbiakat adjuk elő.

A 9/2013. számú házelnöki rendelkezés 12. § 1. bekezdés f. pontja, valamint ennek alkalmazása az egész eljárás alapja.

Mivel a hivatkozott házelnöki rendelkezés hivatkozott pontja véleményünk szerint alkotmányellenes, így az arra alapított eljárás, és elmarasztalás is az.

A házelnöki rendelkezés 12. § 1. bekezdés f. pontja kimondja:

„ (1)

Tilos az Országgyűlés, az Országház, valamint az Irodaház rendjét bármilyen módon megzavarni. Az Országházban és az Irodaházban tiltott tevékenységek különösen a következők:

f)

hangoskodás, demonstráció tartása, vagy az Országgyűlés rendjét zavaró más tevékenység;”

Ezzel szemben az alaptörvény IX. cikke 1. bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:
(1) Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

A IX. cikk további részeiben olvashatók a véleménynyilvánítást korlátozó rendelkezések, de ezek között nem található meg, hogy házelnöki rendelettel az alaptörvényben biztosított jog korlátozható lenne.

Már csak a fentiek miatt is egyértelmű, hogy a demonstráció tartásának kifejezett tiltása ütközik az Alaptörvénnyel.

A fentiek miatt kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg a hivatkozott házelnöki rendelet hivatkozott pontját.

Kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a véleménynyilvánítás (demonstrációs tevékenység) miatt foganatosított rendőri intézkedés jogszerűtlen volt, hiszen alapvető jogunk békés gyakorlásában korlátozott.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	W/1049-4/2016
Érkezett:	2016 OKT 25.
Beadvány:	Készítődor: ✓
Melléklet:	✓

Sem a rendőri intézkedésnél, sem a rendőrségi, sem a bírósági eljárásban nem vizsgálták meg, hogy a véleménynyilvánításhoz való jogunk gyakorlásának tiltása, felosztatása, arányos intézkedés-e az okozott esetleges sérelemmel.

Mindketten kitiltott személyek voltunk az irodaházból az őrség elmondása szerint. Erről korábban, és azóta sem kaptunk semmilyen írásos határozatot, így ellene nem is tudunk jogorvoslattal élni.

Ezen eljárás sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének 7. bekezdését mely szerint:

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Ezen alapvető jogunk sérülése szorosan kapcsolódik jelen eljáráshoz, hiszen felszólalásunk ezen alapvető jogunk sérülése miatt történt.

Jelen esetben nem foghat helyt a véleménynyilvánítás korlátozása körében az Alkotmánybíróság 3206/2013. (XI. 18.) AB határozatában és 3207/2013. (XI.18.) AB határozatának indoklása sem:

„ [26] Más a helyzet azonban a vélemény külső megjelenítésének formájával, módjával kapcsolatban. Erre nézve ugyanis az Országgyűlésnek jogában áll olyan (ön)korlátozó rendelkezéseket alkotni, amelyek garantálhatják a testület méltóságát és zavartalan működését. Ezek a szabályok gyakorlatilag olyan „tűrési határt” vonnak meg, amelyen belül maradván még biztosítható az érdemi testületi működés.”

Jelen ügyben nem állt fenn a testület méltóságának csorbítása, vagy működésének olyan fokú megzavarása, mely indokolná a véleménynyilvánításhoz való alapvető jog gyakorlását.

Az eljárás során feltárt tények azt bizonyítják, hogy az épületbe való ki,- és belépés zavartalan volt, és az őrség kérésére csendesebbé is vált a véleménynyilvánítás, mely csupán a jogtalan, és erőfitogtató rendőri fellépést követően lett újból hangosabb.

A házelnöki rendelkezés megszorító alkalmazásának és alkotmányjogi felülvizsgálatának szükségességét erősíti az Emberi Jogok Európai Bírósága által a Karácsony és Mások kontra Magyarország illetve a Szél és Mások kontra Magyarország ügyekben hozott döntése.

A döntés elsősorban abban a tekintetben vonatkozik jelen ügyre, hogy nem írhatja felül egy házelnöki rendelkezés az Alaptörvény rendelkezéseit.

Véleményünk szerint a hivatkozott házelnöki rendelkezés, és annak alkalmazása az miatt sérti a véleménynyilvánításhoz való jogunkat, mert mérlegelési kötelezettség nélkül biztosít lehetőséget arra, hogy az Országgyűlési őrség korlátozza alapvető jogunk gyakorlását.

Alapvető jogainkat sértette, hogy a rendőrség a házelnöki rendeletre hivatkozva az Alkotmánybíróság által több határozatban, valamint az alaptörvény I. cikk. 3. bekezdésében is hivatkozott szükségesség és arányosság tesztjének lefolytatása nélkül, a véleménynyilvánítókkal való tárgyalás, más lehetőségek felajánlása nélkül döntött a kialakult spontán véleménynyilvánítás felosztatásáról.

Ebben a körben a véleménynyilvánításhoz való jogunkon kívül sérült a tisztességes eljáráshoz való jogunk is. Alaptörvény IX. 1. bekezdés és XXVII. 7. bekezdés cikkeinek sérülése valósult meg a házelnöki rendeletre alapított rendőrségi intézkedéssel.

Véleménynyilvánítási szabadság megsértése

Tényállásban is megállapítást nyert, hogy mi az Irodaház előterében, a mindenki számára nyitva álló területen jogszerűen tartózkodtunk. A kitiltás miatt, a belépésre jogosító kártya hiányában az elzárt területre nem léptünk be.

A konkrét kitiltó határozat és bárminemű indoklás nélkül született – és soha írásban be nem mutatott - kétes döntésre hivatkozva több személlyel, így velünk is közölték, hogy nem léphetnek be az Irodaház elzárt területére. Ez miatt nemtetszésünknek, alaptörvényben védett véleményünknek adtunk hangot, mely egy spontán véleménynyilvánításnak tekinthető.

Ezen véleménynyilvánítást akadályozta meg a rendőri intézkedés, melynek megalapozott voltát a bíróság végzésében megállapította. A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a rendőri intézkedés jogszerű volt, mivel az eljárás alá vont személyek a helyszínen olyan magatartást tanúsítottak, amely alkalmas volt az Irodaház rendjének a megzavarására... 13.Szk.19.861/2015/30. sz végzés 18. oldal 4. bekezdés. (Beadványunkban a bizonyítási eljárással kapcsolatos, a tisztességes eljáráshoz való jogaink sérelmét taglaló aggályainkat már jeleztük, azt megismételni nem kívánjuk.). A bíróság mindezt valamennyi eljárás alá vont személy vonatkozásában állapította meg, azonban ténylegesen az egyes személyek magatartását külön-külön nem vizsgálta határozata meghozatala során.

A bíróság mintegy a kollektív bűnösség elvét jogtalanul alkalmazva az irodaház valamely részén tartózkodó személyeket marasztalt el a tanúsított magatartásuktól függetlenül.

Álláspontunk szerint spontán véleménynyilvánításunk nem lehetett ok a rendőri intézkedésre, így alkotmányos jogaink egyértelműen sérültek.

A jogszerűtlen, alkotmányos jogot súlyosan korlátozó intézkedés bírósági jogerős végzéssel történő jogszerűnek minősítése megsértette véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogunkat, azaz az alaptörvény-ellenes.

Tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

A Pesti Központi Kerületi Bíróság helybenhagyta a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság 01805/1546-6/2014.szabs. számú határozatának azon részét, mely szerint elkövettük a 2012. évi II. törvény (Szabs.tv.) 216. § (1) bekezdése szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését, és csak a kiszabott bírság összegét módosította.

A végzés 19. oldal 1. bekezdése szerint: „megállapítható, hogy az eljárás alá vont személyek nem távoztak a helyszínről többszöri felszólítás ellenére sem, szándékosan megtagadták a rendőrök utasításának végrehajtását, így... ..elkövették... a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.”

A feltárt tényállás és a rendelkezésre álló bizonyítékok, videofelvételek alapján azonban egyértelműen megállapítható, hogy Póka Anita nem tagadta meg a rendőri intézkedést, a rendőri utasítás végrehajtását. Bár nem hallotta a rendőrség felszólítását, de észelve a rendőri jelenlétet és látva, hogy mások kimennek, Ő maga is elhagyta az épületet. Eközben két rendőr hozzá csatlakozott.

Tette ezt annak ellenére, hogy nem találta jogszerűnek a rendőrök esetleges intézkedését, ugyanis az intézkedés szabad véleménynyilvánítást korlátozó és ezáltal alaptalan, valamint jogszerűtlen volta a helyszínen mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható volt, így a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 19. § (1) bekezdése alapján nem lett volna köteles azt teljesíteni.

Póka László nem teljesítette a nem hallható felszólítást. Ezen jelképes eszközzel, a passzív ellenállással nyilvánított véleményt a jogtalan, alapvető jogokat sértő rendőri intézkedés ellen,

valamint az miatt, hogy a rendőrség még a rendőrségi törvényben előírt szabályokat sem tartja be az oszlatás vonatkozásában. Hallható felszólítás nélkül három rendőr rávetette magát, és ellenkező irányokba rángatták. Ezzel balesetveszélyes helyzetet teremtettek. Ha Póka László nem kapaszkodik meg, mindannyian elestek volna, és több idős embert is magukkal rántottak volna. A fentiek alapján Póka László még a mai napon is jogszerűen várhatná az irodaházban a rendőrség szabályos felszólítását.

Az eszköz megválasztásában annak különleges voltában az akkori (és jelenlegi) társadalmi helyzet volt az irányadó. Póka László fel kívánta hívni a közvélemény figyelmét a hatalmon lévő politikai elit önkényes jogalkalmazására.

A jelen ügyben megállapított szabálysértés, mint kriminális jellegű szabálysértés vonatkozásában a büntetőjogi alapelvekre is fokozottan figyelemmel kell lenni, így például arra, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

Nem került kétséget kizáróan igazolásra, hogy velünk szemben jogszerű rendőri intézkedés történt volna, nem került kétséget kizáróan bizonyításra az sem, hogy a rendőrség minket egyértelműen, számunkra is hallható, észlelhető módon felszólított volna az Irodaépület elhagyására, nem került továbbá kétséget kizáróan bizonyításra, hogy a rendőri intézkedésnek ellenszegültünk volna, a szabálysértés elkövetését a bíróság határozatában mégis megállapította. Mindez ellentmond az „in dubio pro reo” elvének.

A videofelvételekből ezzel szemben kétséget kizáróan megállapítható, hogy a terhünkre rótt magatartást nem követtük el, így marasztalásunk súlyosan sértette alkotmányos jogainkat.

Elmarasztalásunk továbbá a szabálysértési törvény egy olyan rendelkezése, olyan tényállása alapján történt, mellyel kapcsolatban a 31/2015. (XI.18.) AB határozatában a T. Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy az nem tesz eleget az Alaptörvényből levezethető normatartalmi követelményeknek.

[66] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Szabs. tv. 216. §-ába foglalt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállás megfogalmazása nem tesz eleget az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, a szankciót kiszabó norma határozottságára, körülhatároltságára vonatkozó követelménynek. Teret enged ugyanis olyan jogalkalmazói értelmezésnek, amely alapján a tényállás az általa védett jogi tárgy körén kívül eső érdekek védelmére is alkalmazható.

[69] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Szabs. tv. 216. §-ában nem szabályozta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének megfelelően a cselekmény elkövetési magatartását.

A T. Alkotmánybíróság mindezért az Abtv. 46. §-ában biztosított jogköre alapján felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2016. június 15. napjáig tegyen eleget. Az Országgyűlés ezen kötelezettségét a mai napig nem teljesítette.

A 31/2015. (XI.18.) AB határozat alapján kijelenthető, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy olyan jogszabályi rendelkezés alapján állapította meg az indítványozók felelősségét, egy olyan törvényi tényállás alapján ítélte el őket, mely jogszabályi norma alaptörvény-ellenes, ezáltal a bírósági végzésnek is szükségképpen alaptörvény-ellenesnek kell lennie.

A bíróság továbbá az eljárás során az eljárás alá vontak több bizonyítási indítványát is elutasította, eljárási jogait sértette, mellyel szintén sérült a tisztességes eljárás követelménye. Különösen sérelmes, hogy a rendbiztosok tanúkenti meghallgatását megtagadta eljáró bíró. Ebben a körben indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

Szükségesség és arányosság elvének sérelme

Az Alaptörvény I. cikk 3. bekezdése kimondja:

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Jelen ügyben mind a házelnöki rendelkezés, mind annak alkalmazása, mind a rendőri intézkedés során figyelmen kívül hagyták az Alaptörvény fenti rendelkezését.

A házelnöki rendelkezés megalkotásánál, nem hagytak lehetőséget arra, hogy az országgyűlés munkáját el nem lehetetlenülő véleménynyilvánítások teret kapjanak. Ez miatt a házelnöki rendelet fent írt rendelkezése Alaptörvény ellenes.

Ugyan így jártak el a rendőrök. [REDACTED] parancsnok megjelenése, és a nem hallható, de állítása szerint 20 másodperc alatt háromszor elmondott felszólítása között rendkívül kis idő telt el. Fizikai képtelenség, hogy ennyi idő alatt ő elvégezze mindazokat az Alaptörvény által megkövetelt kötelezettségeket, hogy mérlegelje az alapvető jogok korlátozásának jogszerűségét, arányosságát.

Ezen okok alapján is Alaptörvény ellenes, így jogszerűtlen volt a rendőri intézkedés, mely alapján az elmarasztalásunk történt.

Így a korábban, és a panaszbeadványunkban írtakon túl a szükségesség és arányosság elvének megsértése miatt is az elmarasztaló végzés megsemmisítésének van helye.

Emberi méltóság sérelme

Álláspontunk szerint azzal, hogy szabad véleménynyilvánításunkban a rendőrség intézkedése megakadályozott és ezen jogszerűtlen intézkedést a bíróság jogerős végzésében jogszerűnek minősítette, továbbá azzal, hogy a bíróság súlyos szakmai hibát elkövetve az ártatlanságunkat igazoló bizonyítékok ismeretében is megállapította a felelősségünket egy alaptörvény-ellenes norma alapján, megsértette egyúttal az Alaptörvény által védett emberi méltóságunkat is.

Mindezekre tekintettel kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. szám alatti jogerős végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bíróság határozatát megsemmisíteni szíveskedjen.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az eljárásban becsatolt videó felvételeket, a bírósági eljárás jegyzőkönyveit vegye figyelembe. Amennyiben ezek közül bármelyik újbóli benyújtása szükséges, kérjük, értesítsenek.

Tököl, 2016. október 20.

Tisztelettel:

Póka Anita

Póka László